

sige, at det ærede Medlem naturligvis ikke paa nogen Maade har villet beskyldte mig for at forsvare Ægteskabsbrud, hverken hos Mand eller Kvinde. Hvis det ærede Medlem ikke gør det, vil mange let kunne antage, at det ærede Medlem har fremsat en saadan Beskyldning, og det vilde jo være en stor Blamage for det ærede Medlem, som jeg gerne vil befri det ærede Medlem for at gaa rundt med. Det ærede Medlem siger, at i det Parti, det ærede Medlem har den Ære at være Medlem af, har enhver sin fulde Frihed. Ja, jeg tror gerne, at man indenfor det Parti har saa megen Frihed til at tage sit Standpunkt, som overhovedet kan tænkes; thi hvis man ikke havde en saadan Frihed, vilde det Parti ikke eksistere. Der er jo næsten altid i det Parti Medlemmer, der har højst forskellige Synspunkter overfor de foreliggende Sager. Men det ærede Medlem var ikke, da det ærede Medlem første Gang talte, i den Situation at være i al Almindelighed Medlem af Partiet. Det ærede Medlem talte for sit Parti, som sit Partis Ordfører. Jeg forstaar det saaledes, at det ærede Medlem ved Hovedrysten benægter dette, men senere Talere af det samme Parti har henvist til „vort Partis Ordfører“, og det ærede Medlem talte faktisk først paa sit Partis Vegne. Hvis det ærede Medlem talte paa sit Partis Vegne, kan det ærede Medlem jo ikke have haft fuld Frihed, det ærede Medlem har haft al den Anledning til Balancering, som overhovedet kan tænkes.

De saglige Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, har jeg saamænd ikke saa meget at indvende imod. Der kan godt siges noget til Forsvar for, at i visse Tilfælde skal ogsaa den fraskilte Hustru kunne faa noget Underholdsbidrag, og det er heller ikke helt afskaaret ved den Redaktion, som den paagældende Paragraf har. Men i saadanne Tilfælde, hvor Ægteskabet har været i længere Tid, og hvor det er Manden, der ensidigt har fremkaldt Skilsmissen, givet Aarsag dertil, kan det godt være, at den fraskilte Hustru burde have noget Underholdsbidrag, især i Tilfælde, hvor der ikke er noget Bo at dele; thi har der været Formue, er den jo delt ved Skilsmissen, og saa har Hustruen den at holde sig til. I dette saglige Punkt behøver vi, som sagt, ikke at være saa uenige. Og vi behøver vel heller ikke at strides synderligt om, hvem der har Ret til at være Kvindernes Ridder eller kalde sig eller blive kaldt saadan af andre i denne Sag. Ved de Lov-

forslag, jeg har haft den Ære at forelægge for dette høje Ting, saavel om Kvinders Adgang til Embeder som det foreliggende om Ægteskab, og ved det Standpunkt, som jeg har haft Lejlighed til at udtale her, at jeg er stemt for lige Løn for lige Arbejde, mener jeg ikke at lægge nogen særlig Ridderlighed for Kvinderne for Dagen, jeg mener kun at arbejde for Retfærdigheden, for at skaffe Kvinden den Stilling i Samfundet, i Ægteskabet og i Arbejdet, som hun fortjener, og intet andet. Det kan dog umuligt være det ærede Medlem pinligt, at jeg gør dette, det maa dog for det ærede Medlem, som selv er Kvinde, være godt, at der er Mænd, der tager sig af disse Forhold.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe). Dette Medlem har gjort sig skyldig i en Række Fejltagelser, som det er nødvendigt for mig at rette. Jeg synes ikke, at den Tale, det ærede Medlem holdt, kan staa i Rigsdagstidenden uden at blive korrigeret; den var saa fuld af faktiske Urigtigheder, at jeg synes, det er nødvendigt at rette i alt Fald nogle af dem.

Det ærede Medlem fremhævede først, at Norge og Sverige foreløbig har ladet Forslaget om Regler for Ægteskabets Retsvirkninger ligge, og mente, at vi burde gøre lige saa. Men hvis Sverige og Norge lod det ligge, og ogsaa vi lod det ligge, hvis ingen vilde gaa forrest, saa kom vi aldrig ud af Flækken, saa skete der ikke det mindste. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening. — Det ærede Medlem har, siger han dernæst, søgt at faa at vide, hvad man overhovedet har gjort med Forslaget i Sverige, og han siger, at det har været ham umuligt at faa Besked derom. Jeg kan ikke begribe, hvorledes dette har kunnet være det ærede Medlem umuligt. Det ærede Medlem kunde f. Eks. have henvendt sig til den danske Kommission eller til Kommissionens Formand, som oven i Købet under hele denne Forhandling personlig har været til Stede her i Salen; og som det ærede Medlem altsaa har haft let Adgang til at henvende sig til. Det fremgaar af det ærede Medlems Tale, at han tror, at det svenske Forslag endnu ligger i „Lagberedningen“. Hvis det ærede Medlem havde læst saa meget som den første Side af Kommissionens Betænkning af 1918, havde han set, at det er „Lagberedningen“, som har udarbejdet Forslaget, og saa kan det jo daarligt være